

Běžci

Balacava

Někdy nevidím vůbec nic a přesto se ženu kupředu
Ta zasraná touha být všude první, jen nikdy nezůstat pozadu!
Jen abych nebyl ten, na koho ukážou prstem
A řeknou: "Vypadni! Sem Nepatříš! Jsi poslední!"

Jsme učeni znát jen vítěze a zároveň nuceni zůstat v davu
Víme, jak (gówno) ohnout své páteře, známe ty kecy o ambicích
Ty kecy o pěstním právu... Všechno je dovoleno... Uprostřed davu!

Tak tohle je náš strach, že zůstaneme stát
Že na nás bude vidět, že se nám budou smát
A pak nás budou nenávidět a mlátit nás slovy
A my bychom byli radši, kdyby jen házeli kameny

A tak se ženeme vpřed
A tolik se bojíme uhnou stranou nebo se jenom zastavit
Rozhlédnout se, otočit se...

A tak se ženeme vpřed
Tolik se bojíme, že zůstanem sami
A celý dav se na nás otočí - s pohledem z očí do očí